

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

НЕПРИСТОЈНА ПОНУДА

*Опет проблеми и недоумице
са исплатом јубиларних награда*

Таман кад помислимо да је решење неке просветарске муке на дохват руке, деси се нешто што узбурка јавност и све претходно договорено и на папир стављено доведе у питање. За све то побринули су се забуњивачи из Уније синдиката просветних радника Србије који су након пролетошњег двомесечног штрајка са Владом закључили (у томе су им помагали синдикалци из „Независности“ и из Синдиката образовања Београда) Споразум у коме су поништили највећи део онога што је договорено у првој фази штрајка и шта је преточено у Протокол. Не само да су смањили износ повишица које су запослени у образовању требали да приме у току буџетске **2011.** године, већ су и рокове за исплату одређених припадљности (отпремнине и јубиларне награде) пролонгирали за **3**, односно **6** месеци. Епилог: након што су обављени разговори са премијером и ресорним министрима, договорено је да се коначно исплата ових припадљности изврши по доношењу ребаланса буџета, а најкасније до септембра ове године за јубиларне награде из претходне две године и отпремнине за војвођанске пензионисане просветарске делатнике, а до краја календарске године за јубиларне награде из **2011.** године.

Али, „не лези враже“, забуну су опет започели управо људи који (по сопственој тврдњи) поштују свој потпис из УСПРС који су протеклог викенда одржали Главни одбор и „закуцали на отворена врата“, односно припретили да ће ступити у штрајк „ако се до **30. септембра 2011.** не исплате јубиларне награде за **2009.** и **2010.** годину и заостале отпремнине“, али и оставили дилему да можда и неће ступити у штрајк „ако до **14.10.2011.** године Влада да чврсте гаранције“ (ма шта год то значило) „да ће то бити и урађено“. У контексту свега што је договорено и чињенице да је Влада већ усвојила ребаланс и да је извесно да ће га усвојити и Народна Скупштина, те да је исплата бар ових припадљности техничко питање, претња штрајком, па макар он био и штрајк упозорења од по **1** часа у свакој смени, како су унионисти и најавили, није ништа друго него чиста демагогија управо оних који су запослене у просвети оставили без знатнијих повишица и који су их и довели у ситуацију да још увек нису добили ни отпремнине, ни јубиларне награде, а које су по Протоколу требале бити исплаћене до краја марта о.г., односно најкасније до краја јуна о.г..

Да се просветни народ не би досађивао побринуо се и ресорни министар школски, проф. др Жарко Обрадовић, који је на све ово изјавио „да ће запослени у просвети до **30. септембра** добити јубиларне награде за **2011.** годину“, што значи и пре рока, пошто је Законом о буџету ова обавеза (читај пажљиво) јединица локалне самоуправе обавеза локалних буџета коју они морају исплатити до краја календарске године, а да је Влада Републике Србије, односно републички буџет, на себе преузела да исплати јубиларне награде за **2009.** и **2010.** годину и отпремнине за војвођанске пензионере. Другим речима, министар школски нуди нешто и пре законског рока, чак и пре него што ће неке колеге заокружити тих **10**, **20** или **30** година, пошто је до краја године још цео квартал, а истовремено ништа не чини да испуни обавезе на које је и он ставио свој потпис, уосталом као и први министар и министар финансија, Мирко Цветковић. А можда је ипак само замор материјала

утицао на уваженог министра, па је дао овакву бесмислену изјаву на коју су се брже-боље „накачили“ потписници Споразума, па „распалили“ по министру из свих синдикалних оружја и оруђа, због овакве интерпретације њиховог контракта. А можда су, што је и уобичајено, новинари само криво разумели министра, па пренели изјаву онако како су је они схватили.

Посебан допринос овој збрци пристигао је из Градске управе суботичке, познате као пилот-управа за реализацију мреже школа и законске одредбе о финансирању по ученику од уважене колегинице некад и саме просветарке, Љубице Киселички, а сада „градске министарке за образовање“ у „градској влади“ Суботице. Елем, некадашња наставница математике, а сада „Бог и батина“ суботичким просветарима, позната по томе што заговара закидање трошкова превоза просветарима и то проводи на делу веома ефикасно, уз подршку Самосталног синдиката просвете у Граду Суботици, и по изјавама о користи по здравље неисплаћивања трошкова превоза и супституције превоза пешачењем, као и по прошлогодшњим небулозним изјавама да два наставника могу у исто време предавати један предмет у истом одељењу, а све да не би били плаћени ти преконормни часови, понудила је градским лидерима нашег Синдиката и Самосталног своје виђење исплате јубиларних награда које се најблаже може назвати непристојном понудом, а уствари представља кршење Закона (по који пут и докле?).

Било како било, г-ђа Киселички остаје упорна да склопи споразум са синдикатима, а који би био супротан слову Закона и по основу кога би, а и Градска управа добила алиби да и даље крши просветарима њихова радничка права. Међутим, за разлику од Споразума о надокнади трошкова превоза на које је добила параф Самосталног синдиката (Синдиката образовања Србије) и на основу кога суботичким просветарима се исплаћује свега половина припадајућих трошкова превоза, г-ђа Киселички није успела наговорити овај пут ни самосталце, а ни независне синдикалце да је подрже да јубиларне награде за **2009.** буду исплаћене до краја **2011.** године (три месеца дуже него што је предвиђено Споразумом), јубиларне награде за **2010.** до краја првог квартала **2012.** године (**6** месеци дуже него што је предвиђено Споразумом и годину дана дуже него што је првобитно било уговорено Протоколом), а јубиларне награде за **2011.** до краја јуна **2012.** године (**6** месеци дуже од Законом прописаног рока). На овај начин уважена „градска министарка“ је показала да и даље брка „бабе и жабе“ (надлежности и компетенције), јер заборавља да су различити извори финансирања ових права (локални буџет и централни буџет). Међутим, можда иза свега стоји намера да када паре легну са централног нивоа на локални, буду употребљене за нешто у току предизборне кампање - корисније за локалну самоуправу, него да стигну на рачуне оних којима су и намењени и који на њих непристојно дуго чекају, неки чак и по две године, а неки толико дуго да оправдано постоји бојазан о застари наплате тих потраживања.

У сваком случају, овај пут забуњивачи из Уније, и сами наводно забуњени оним што је министар изјавио, као уосталом и сви ми други које свакодневно дочекују контрадикторне изјаве премијера, министра и бројних локалних доносиоца одлука. У сваком случају, сви рокови утврђени у споразумима синдиката и власти, као и рокова утврђених Законом су при крају, па ће се видети ко је „од језика правио лопату“, а ко говорио „ни по бабу, ни по стричевима“.

Београд, 27.09.2011.год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС